

Prima instanță: Jud. Strășeni (jud. T. Andronic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, L. Popova, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zbîrnea Petru, prin intermediul avocatului Colțov Angela,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lașcu Veaceslav împotriva lui Zbîrnea Petru, Zbîrnea Eudochia, Zbîrnea Maria, Zbîrnea Svetlana și Zbîrnea Mihail, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan cu privire la determinarea cotelor părți-ideale din bunurile imobile proprietate comună în devălmășie,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Lașcu Veaceslav și casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 11 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 26 noiembrie 2013, Lașcu Veaceslav s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Zbîrnea Petru, Zbîrnea Eudochia, Zbîrnea Maria, Zbîrnea Svetlana și Zbîrnea Mihail, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan privind determinarea cotelor părți-ideale din bunurile imobile proprietate comună în devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan are în procedura de executare documentul executoriu nr. 2-1090/2010 din 27 decembrie 2010, eliberat de Judecătoria Strășeni privind încasarea din contul pârâtului (debitorului) Zbîrnea Petru, în beneficiul său în calitate de creditor suma de 156 000 lei.

Explică că prin încheierea din 17 iunie 2010, executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan a dispus aplicarea interdicției de înstrăinare a bunurilor imobile cu nr. cadastral xxxxx și cu nr. cadastral xxxxx, inclusiv a apartamentului nr. xxxxx situat pe xxxxx, ce aparține cu drept de proprietate debitorului Zbîrnea Petru.

Relevă că la momentul intentării procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-1090/2010 din 27 decembrie 2010, executorul judecătoresc Ciobanu Ruslan a constatat că debitorul Zbîrnea Petru nu dispune de alte bunuri care ar putea fi urmărite în mărimea sumei necesare și suficiente, fapt care l-a determinat pe reclamant să se adreseze cu prezenta acțiune în judecată.

În urma concretizării cerințelor solicită reclamantul: - determinarea cotelor-părți în natură din bunul imobil proprietate comună cu nr. cadastral xxxxx, cu atribuirea în proprietate părților Zbîrnea Petru și Zbîrnea Eudochia a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din acest bun imobil;

- determinarea cotelor părți în natură, din bunul imobil proprietate comună, cu nr. cadastral xxxxx, cu atribuirea în proprietate părților Zbîrnea Petru și Zbîrnea Eudochia a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din acest bun imobil;
- determinarea cotelor părți în natură, din bunul imobil proprietate comună, cu nr. cadastral xxxxx, cu atribuirea în proprietate părților Zbîrnea Petru și Zbîrnea Eudochia a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din acest bun imobil;
- determinarea cotelor părți în natură, din bunul imobil proprietate comună, cu nr. cadastral xxxxx cu atribuirea în proprietate coproprietarilor Zbîrnea Petru, Zbîrnea Eudochia, Zbîrnea Maria, Zbîrnea Svetalana și Zbîrnea Mihail a câte $\frac{1}{5}$ cotă-parte din acest bun;
- a pune în sarcina Oficiului Cadastral Teritorial Strășeni, înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. xxxxx;
- a încasa din contul părților în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată suportate în legătură cu citarea părților în sumă de 450 lei și pentru efectuarea expertizei în sumă de 4 500 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 11 noiembrie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Lașcu Veaceslav, ca fiind vădit neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 a fost admis apelul declarat de către Lașcu Veaceslav, casată hotărârea Judecătorei Strășeni din 11 noiembrie 2016 și pe cauza dată s-a dat o nouă hotărâre prin care acțiunea înaintată de Lașcu Veaceslav a fost admisă și s-a determinat cotele părți ideale din proprietate comună în devălmășie ce aparține soților Zbîrnea Petru și Zbîrnea Eudochia, cu atribuirea fiecăruia a câte $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx.

S-a determinat cotele-părți ideale din proprietatea comună care aparține coproprietarilor Zbîrnea Maria, Zbîrnea Eudochia, Zbîrnea Svetlana, Zbîrnea Mihail

și Zbârnea Petru asupra bunului imobil cu nr. cadastral xxxxx, atribuindu-i fiecăruia câte 1/5 cotă-parte ideală.

S-a determinat cotele-părți ideale din proprietatea comună în devălmășie ce aparține soților Zbârnea Petru și Zbârnea Eudochia, în privința bunurilor imobile teren cu nr. cadastral xxxxx, atribuindu-i fiecăruia câte 1/2 cotă-parte ideală.

S-a încasat în mod solidar din contul lui Zbârnea Petru, Zbârnea Eudochia, Zbârnea Maria, Zbârnea Svetlana și Zbârnea Mihail în beneficiul lui Lașcu Veaceslav cheltuielile de judecată în mărime totală de 5 125 lei.

La 16 august 2017, Zbârnea Petru, prin intermediul avocatului Colțov Angela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 14 iunie 2017 din următoarele considerente.

Susține că instanța de apel a încălcat dreptul la un proces echitabil, prin încălcarea imparțialității judecătorilor, demonstrate prin încălcarea prevederilor art. 50 din Codul de Procedură Civilă.

Afirmă că instanța de apel nu a aplicat în mod corespunzător prevederile art. 123 alin.(2) Cod de Procedură Civilă, potrivit căruia faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane”.

Invocă prevederile art. 372 alin.(3) din Cod de Procedură Civilă, potrivit căruia în instanța de apel nu se poate schimba calitatea procedurală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții. Se pot cere însă dobânzi, rate, venituri ajunse la termen și orice alte despăgubiri apărute după emiterea hotărârii în prima instanță, se poate solicita o compensație legală. Instanța de apel, contrar prevederilor normei citate, a modificat pretențiile reclamantului Lașcu Veaceslav, dispunând „determinarea cotelor părți ideale din bunurile imobile” respective, pe când, în baza ultimelor pretenții din cererea de modificare și concretizare din data de 12 august 2014, reclamantul a solicitat determinarea cotelor părți în natură, adică, luând în considerație temeiurile acțiunii înaintate, reclamantul a solicitat împărțirea bunurilor, proporțional cotelor-părți ideale ale debitorului în aceste bunuri imobile proprietate comună, care se prezumă a fi egală față de cotele-părți ale altor coproprietari al acestor bunuri. Instanța de apel s-a pronunțat fără nici un temei asupra dreptului de proprietate care aparține altor persoane, care nu sunt subiecții nemijlociți al litigiului în cauză.

Explică că dispozitivul hotărârii contrazice părții motivate a deciziei instanței de apel.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 iunie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 14 iulie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Prin urmare, recursul declarat la 16 august 2017 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Zbîrneș Petru, prin intermediul avocatului Colțov Angela, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Zbirnea Petru, prin intermediul avocatului Colțov Angela, nu se încadrează în

temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Zbîrnea Petru, prin intermediul avocatului Colțov Angela se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu